

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ Й ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ ТА
ЖУРНАЛІСТИКИ
КАФЕДРА СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ ТА СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ
ІМЕНІ ПРОФ. О. МІШУКОВА

Інтертекстуальність як пост модерністська риса
самодіяльного поетичного інтернет-жанру «пиріжки»

Кваліфікаційна робота
на здобуття ступеня вищої освіти «магістр»

Виконав: студент 212-М групи
Спеціальності 035 Філологія
Освітньо-професійної програми «Філологія
(слов'янської мови та літератури (переклад
включно))»
Трошин Євгеній Едуардович

Керівник д.філол.н., проф. Тропіна Н.П.
Рецензент к.філол.н., доц. Кищенко Ю. В.

Херсон – 2020

ЗМІСТ

Вступ.....	3
Розділ I. Інтертекстуальність і її функції в художньому тексті.....	6
1.1.1. Визначення інтертекст і інтертекстуальності. Вплив постмодернізму.....	6
1.1.2. Прецедентні тексти.....	9
1.1.3. Висновки до першого розділу.....	11
Розділ II. Самодіяльний поетичний Інтернет - жанр «пиріжки».....	12
2.2.1. Поява нового виду поезії під іронічною назвою «пиріжки».....	12
2.2.2. Використання імен історичних особистостей, літературних героїв, письменників в «пиріжках».....	22
2.2.3. Цитати і афоризми в «нову поезію».....	24
2.2.4. Обігрування фразеологізмів в «пиріжках».....	25
2.2.5. Предтекст як джерела для створення «пиріжків».....	28
2.2.6. Висновки до другого розділу.....	35
Висновки.....	36
Список використаних джерел	40

ВСТУП

Тема: Інтертекстуальність як постмодерністська риса самодіяльного поетичного інтернет-жанру «пиріжки»

Об'єктом вивчення є тексти малого поетичного інтернет-жанру «пиріжки»

Предметом є інтертекстуальність в текстах самодіяльного інтернет-жанру «пиріжки»

Актуальність даної дипломної роботи обумовлена декількома факторами. З одного боку, інтересом до категорії інтертекстуальності як явищу культури і як текстової категорії, а, з іншого боку, існує явна необхідність вивчення специфіки її прояву в творах художньої літератури, які були створені в різних культурно-мовних спільнотах.

Метою дослідження є виявлення особливостей реалізації інтертекстуальних зв'язків в самодіяльному поетичному Інтернет-жанрі «пиріжки». В основі нашого аналізу лежить розгляд інтертекстуальності як типологічна властивість постмодерністського тексту (Ю. Крістева, Р. Барт, Ж. Женет)

У зв'язку з цим встановлено такі завдання:

- 1) розглянути поняття інтертекстуальності і різні підходи до її вивчення, а також види її мовної реалізації в тексті.
- 2) надати характеристику новому поетичному інтернет-жанру «пиріжки»
- 3) розглянути типи інтертекстів, які використано у «пиріжках»
- 4) визначити, які функції виконує інтертекст у «пиріжках»

Дипломна робота складається з вступу, двох розділів, висновків та списку використаних джерел. У вступі обґрунтовується актуальність обраної теми, формулюється мета і завдання дослідження. Також дається коротка інформація про початкових етапах вивчення поняття інтертекстуальності. У першому розділі

описуються різні підходи до вивчення цього поняття, стає ясно, що методи реалізації інтертекстуальності в тексті можуть бути різними (алюзії, пародії, цитати і т.д.) У другому розділі розповідається докладніше про самих маркерах інтертекстуальності на прикладах різних творів і наступних результатах (досягнення комічного ефекту і т.д.) У висновку підводяться основні підсумки дослідження і встановлюються перспективи подальшого вивчення Кате інтертекстуальності. Можна почати з того, що відповідно до останніх лінгвістичними дослідженнями, інтертекстуальність присутній в кожному тексті, і кожен текст, в свою чергу, є інтертекстом. За своєю природою текст є неоднорідним, нецілісний і вже самі терміни інтертекстуальності і інтертекст демонструють нам це. Він існує в оточенні інших текстів, взаємодіє з ними, включає в себе сліди попередніх творів і накладає свій відбиток на твори інших авторів з їхньої волі чи несвідомо з їх боку. Крім цього, текст має динамічним характером - це безперервно рухається, розвивається система, яка спрямована на динамічну реалізацію задуму автора і на встановлення відносин між адресантом і реципієнтом. З даного ракурсу текст може бути прирівняний до живого організму - йому притаманне рух, розвиток. Але, так чи інакше, слід зауважити, що невід'ємною рисою тексту є його устійність.

Теорія інтертекстуальності складалася в ході дослідження інтертекстуальних зв'язків в художній літературі. Насправді ж вона охоплює ширші сфери побутування. По-перше, інтертекстуальність характерна абсолютно для всіх словесних жанрів, крім красного письменства. По-друге, інтертекстуальність характерна не тільки для текстів у вузькому сенсі, тобто словесних (вербальних), але для текстів, які побудовані іншими засобами знакових систем, ніж природна мова. Іншими словами, інтертекстуальні зв'язку можна спостерігати не тільки між книжковими творами, а й творами архітектури, музики, образотворчого мистецтва театру, кінематографа. Можно говорити про візуальної та звукової інтертекстуальності (хоча тексти, орієнтовані на інші органи чуття, зустрічаються досить рідко, але, в цілому, і в них неможливо знайти інтертекстуальні зв'язку);

аж ніяк не рідкість музичні, образотворчі, сюжетні, балетні та інші цитати й алюзії і т.д.

Інтертекстуальність може бути описана і вивчена з двох позицій - читацької та авторської. З читацької точки зору, здатність виявлення в тому чи іншому тексті інтертекстуальних посилань безпосередньо пов'язана з установкою на більш поглиблене розуміння тексту або запобігання його не- (до) розуміння за рахунок виявлення його різноманітних зв'язків з іншими текстами. З точки зору будь-якого автора, інтертекстуальність - це в першу чергу встановлення відносин з читачем, а також спосіб створення власного тексту і утвердження своєї творчої індивідуальності шляхом вибудовування комплексної системи відносин з творами інших авторів.

РОЗДІЛ І. ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНІСТЬ І ЇЇ ФУНКЦІЇ В ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ

1.1.1. Визначення інтертекст і інтертекстуальності. Вплив постмодернізму

Поняття інтертекстуальності розглядається вченими в рамках двох концепцій: широкої (Р. Барт, М. Бахтін, Б. Гаспаров, Ж. Дерріда, Ж. Женетта, Ю. Крістева, Ю. Лотман, М. Ріффатерр, І. Смирнов, і ін.) і вузької (І. Арнольд, П. Ван ден Хевел, Л. Делленбах, Н. Кузьміна, Н. Фатєєва, і ін.). Ці концепції не суперечать один одному, а відрізняються об'єктом дослідження.

Термін інтертекстуальність був введений в обіг в 1967 році теоретиком і дослідницею літератури і мови французькою болгарського походження Юлією Кристевої. Кристева є послідовницею таких стовпів культурології та мовознавства як М.М. Бахтін і Ролан Барт, і її концепція інтертекстуальності стала логічним продовженням і розвитком їх ідей.

Інтертекстуальність - це загальна властивість текстів, що виражається в наявності між ними зв'язків, завдяки яким тексти (або їх частини) можуть багатьма різноманітними способами явно або неявно посилатися один на одного.

З прискоренням науково-технічного прогресу, появою нових і все більш досконалих засобів комунікації значно прискорився і кардинально зріс потік інформації, щодня обрушується на людину. Якщо ще років двісті тому люди часто не знали, що відбувається в сусідній губернії, новини розходилися повільно, а інновації і того гірше, то вже в середині ХХ століття з широким розповсюдженням телефонного зв'язку, радіо і телебачення, інформаційний потік збільшився в сотні, а то й в тисячі разів. Це позначилося безпосередньо не тільки на суспільному житті, а й на культурі. Поширення безкоштовної освіти і значне зростання грамотності спровокували небувалий читацький бум. Однак, здолавши визнані шедеври і зацікавлений увагою сучасних авторів, читач швидко

переситився, адже чим більше книг він долає, тим частіше повторювалися сюжети, ідеї та ситуації. Виник смисловий глухий кут, який красномовно характеризує фраза «все вже придумано, все вже написано». Проблема оформилася з усією очевидністю вже в другій половині ХХ століття, і як відповідь на неї багато авторів почали переосмислювати процес запозичення.

Ось як характеризує інтертекстуальність Ролан Барт: «Кожен текст є інтертекстом: інші тексти присутні в ньому на різних рівнях у більш або менш знайомих формах: тексти попередньої культури і тексти оточуючої культури. Кожен текст являє собою нову тканину, зіткану зі старих цитат. Уривки культурних кодів, формул, ритмічних структур, фрагменти соціальних ідіом і т.д. - всі вони поглинуті текстом і перемішані в ньому, оскільки завжди до тексту і навколо нього існує мова. Як необхідна попередня умова для будь-якого тексту інтертекстуальність не може бути зведена до проблеми джерел і впливів: вона являє собою загальне поле анонімних формул, походження яких рідко можна виявити, несвідомих чи автоматичних цитат, що даються без лапок» (Барт Р. Вибрані роботи. Смуток. поетика. - М., 1989). Тут можна згадати близьке поняття ремінісценції - в літературі цим терміном позначають мимовільне запозичення, цитату без лапок. Однак їх не можна плутати, ремінісценція - лише окремий випадок інтертекстуальності.

Запозичення бувають різні. Запозичення фраз або уривків тексту - це цитати. Зазначення авторства необов'язково, частіше вони просто прослизують в тексті, викликаючи у читача потрібні асоціації (про це нижче). Цікаво, але, на думку Р. Барта, використання цитат не завжди говорить про вплив одного учасника на іншого. Мова скоріше йде про звернення до ніби - то інформаційного поля, звідки кожен бажаючий черпає мовні, смислові та семіотичні конструкції для вираження своїх ідей. І в цьому також криється цікавий психологічний підтекст, що дозволяє автору брати вже готові, перевірені і зарекомендували себе рішення, замість придумування власного велосипеда. Хтось може сказати, що такий підхід - це танці на милицях, і автор, який звертається до цитат, мало відрізняє від неофіта,

смітити штампами. Однак присутній важлива відмінність: використання цитат має на увазі певний культурний рівень (в певній мірі, знайомство з першоджерелами). Тому запозичення - це один з інструментів письменника, за допомогою якого він доводить до публіки свої ідеї. Заїмствованія не зводяться виключно до цитат. Вони можуть бути і сюжетними, коли автор розвиває свою історію за сценарієм чужий. Яскравий приклад - роман Булгакова «Майстер і Маргарита» з його главами про Іешуа Га-Ноцрі, які є інсценуванням відомого біблійного сюжету. Втім, запозичувати можна не тільки сюжети, але і героїв, персонажів, і навіть цілі сцени.

Багато дослідників виділяють т.зв. «Осередки інтертекстуальності» або «осередки запозичення». Як правило, це автори і твори, до яких найчастіше звертаються з ремінісценціями. У західній культурній традиції можна виділити два таких мега-вогнища - біблійний і шекспірівський. Саме їх мотиви і їх інтерпретації найчастіше зустрічаються в літературі нового часу. Говорячи про звернення до осередків, автори не завжди йдуть на цей крок усвідомлено. Здається, що зазвичай письменник просто черпає інформацію з загального інформаційного поля, навіть не замислюючись, як і у кого він запозичує. Дуже цікава концепція, що автору тільки здається, що він творить сам, насправді ж це культура творить за допомогою нього, використовуючи письменника як своє знаряддя. Продовжуючи думку, можна прийти до висновку, що текст зовсім не є плодом творіння виключно особистості, а швидше є зліпок інформаційного середовища, його породила.

В основі використання властивості інтертекстуальності лежить широко відомий психологічний ефект. Зводиться він до отримання задоволення від пізнання в новому чогось добре знайомого.

Терміни інтертекст і інтертекстуальність виявилися майже ідеальними з точки зору вимоги терміну, так як вони мають точність, однозначністю, стислістю і вмотивованістю. Вони витіснили такі описові найменування як впливу, джерела, запозичення, ремінісценції, сходження, відштовхування, традиція, відмова від

традиції, у порівнянні зі зразком - всі вони дуже розпливчасті за своїм значенням і часто використовуються з будь-якої конотацією (відтінком оцінковості). Але, також, у термінів інтертекст і інтертекстуальність є один великий недолік - це їх взаємозамінність при використанні, що говорить про те, що ці терміни ще не устоялися.

У підсумку, під інтертекстуальністю і інтертекстом слід розуміти:

Інтертекстуальність - своєрідний діалог між текстами, при якому елементи претекста (прототекста) мають схожість з елементами відтвореного тексту, і вони можуть бути видні на різних його рівнях (лексичному, стилістичному, структурному, змістовному і т.д.) і, крім того, сприяти більш повного розуміння тексту.

Інтертекст - співвідношення одного тексту з іншим, діалогічна взаємодія текстів, що забезпечує перетворення сенсу.

1.1.2. Прецедентні тексти

Прецедентні тексти - «усвідомлені або неусвідомлені, точні або перетворені цитати чи іншого роду відсилання до більш-менш відомим раніше виробленим текстам у складі більш пізнього тексту». Серед прецедентних текстів виділяють:

- назви літературних та публіцистичних текстів, картин, фільмів і інших творів мистецтва ("Горе від розуму", "Що робити", "Generation П", "Загибель Помпеї", "Невловимі месники", "Тупий, ще тупіший" і ін.);

- "крилаті слова" і різного роду цитати з творів художньої літератури та інших відомих текстів, фільмів, мультфільмів, оперних арій, пісень, реклами («Бути чи не бути» - «Гамлет» .Монолог. (У. Шекспір); «Мій дядько найчесніших правил» (« Євгеній Онегін », А.С. Пушкін);« Не ганявся б ти, піп, за дешевизною »(Казка про попа і робітника його Балду, О. С. Пушкін);« Птах Говорун відрізняється розумом і кмітливостю »(фраза з фільму« Таємниця третьої планети », Говорун);« Я вам заспіваю романс улюблений Лізи »(« Пікова дама », П. І. Чайковський);

- реальні висловлювання історичних особистостей або слова, приписувані їм («Вставайте граф, вас чекають великі справи» («Золоте теля», гл.32); «Револуція, про яку так довго говорили більшовики, відбулася» (Ленін.);
- пародіювання іншого тексту (В'ячеслав Пьєцух «Демонстрація можливостей», «Наша людина в футлярі»);
- алюзії;
- епіграфи;
- заголовки, що відсилають до іншого твору;
- переказ чужого тексту, включений в новий твір;

Деякі прецедентні тексти можна назвати вічними («Бути чи не бути» («Гамлет», У.Шекспир); «І ти, Брут» (Гай Юлій Цезар). Вони живуть у свідомості людей століттями, викликаючи одні і ті ж асоціації. Інші прецедентні тексти за час свого існування в мові то оживають, то йдуть на периферію вживання; сприйняття їх може змінюватися (з прямого на іронічне)

Прецедентні тексти, як і інші прецедентні феномени бувають не тільки загальнонаціональними, а й груповими. Так, знання деяких прецедентних текстів характеризує мовця як представника російської лінгвокультурної спільності, а знання інших - виділяє його з цієї спільності і включає його в коло мовних особистостей певного віку, сфери інтересів, кругозору та ін. При цьому мовець може бути настільки впевнений в популярності, прецедентного тексту або імені, що, коли він зустрічається з людьми, які не знайомими з цим ПТ, це викликає у нього подив: Як, ви не знаєте? Як же ви не розумієте?! Здивування і нерозуміння виникає в цьому випадку і на іншому кінці комунікації. Приклад розбіжності ПТ в мовній свідомості двох особистостей.

Значення прецедентного тексту, як правило, складається з:

- 1) загальнономовного значення фрази;

2) контекстного сенсу, успадкованого з тексту-джерела;

3) придбаних смислів, що розвиваються в процесі функціонування даного вираження в мові.

1.1.3. Висновки до першого розділу

У підсумку, під інтертекстуальністю і інтертекстом слід розуміти:

Інтертекстуальність - своєрідний діалог між текстами, при якому елементи претекста (прототекста) мають схожість з елементами відтвореного тексту, і вони можуть бути видні на різних його рівнях (лексичному, стилістичному, структурному, змістовному і т.д.) і, крім того, сприяти більш повного розуміння тексту.

Інтертекст - співвідношення одного тексту з іншим, діалогічна взаємодія текстів, що забезпечує перетворення сенсу.

Можна сформулювати наступне: в сучасній літературі в умовах глобальної кризи ідей запозичення вже не є чимось злочинним. Навпаки, вміння автора звернутися до досвіду своїх попередників демонструє його інтелектуальний і культурний рівень. Читач, або оповідач в основній своїй масі, частіше просто не помічає ремінісценцій, але читач досвідчений і вдумливий обов'язково помітить відсилання і оцінить, випробувавши задоволення від пізнання.

РОЗДІЛ II. САМОДІЯЛЬНИЙ ПОЕТИЧНИЙ ІНТЕРНЕТ - ЖАНР «ПИРІЖКИ»

2. 2.1. Поява нового виду поезії під іронічною назвою «пиріжки»

«Пиріжки» - це чотиривірші, написані чотиристопним ямбом, малими літерами, без розділових знаків і з відсутністю явних рим. Вперше вони з'явилися в 2003 році, а першим автором став Владислав Кунгуров під псевдонімом alcohol.

Поширення «пиріжків», в основному, припало на соціальні мережі, такі як «Вконтакте» і «Однокласники».

Безпосереднім джерелом «пиріжкових» текстів виступили «пиріжки», розміщені в Інтернеті, на сайті «Поеторія», загальна їх кількість перевищує 7 000 одиниць.

«Пиріжки», за своєю природою є яскравими представниками всіх тем, які використовувалися авторами в літературі, в своїх творах. Як правило, сучасному поетичному жанру більш затребувані найпопулярніші і «вічні» теми: кохання, щастя, свободи вибору, сенсу життя, надії і ін.

Л.Є. Клем, білоруська дослідниця, що вивчає особливості інтернет-поезії, вважає, що «пиріжки» за своїми художніми властивостями відносяться до літератури постмодернізму [4,с.58]. Постмодернізм - це сучасний напрям у всіх видах мистецтва, включаючи художню літературу. В результаті глобального поширення «постмодернізм став осмислюватися як вираз духу часу в усіх сферах людської діяльності: мистецтві, філософії, науці, економіці, політиці» [Постмодернізм. Словник термінів. - М.: ІНІСН РАН (відділ літературознавства) - INTRADA. Львів І. П. .. 2001.// <http://postmodernism.academic.ru/101>].

Для літературного постмодернізму характерні такі риси, як:

- інтертекстуальність
- пародіювання (само-), іронізування, переосмислення елементів культури минулого

- багаторівнева організація тексту
- прийом гри, принцип читацького співтворчості
- невизначеність, культ неясностей, помилок, пропусків, фрагментарність і принцип монтажу (принцип різомі)
- жанровий і стильовий синкретизм (з'єднання, нерозчленованість різних видів культурного творчості)
- театральність, робота на публіку, використання прийому «подвійного кодування»
- явище «авторської маски», «смерть автора» [Голованова І. Постмодернізм в літературі // <http://postmodern.in.ua/?p=180>]

Л.Є. Клем стверджує, що «пиріжків» властиві такі властивості постмодернізму, як інтертекстуальність, іронія і чорний гумор, креативні і ігрові аспекти, апеляція до різних художньо-історичних епох, взаємодія із засобами мас-медіа [6, с. 87].

Попередні спостереження за малим поетичним жанром «пиріжки» приводять нас до висновку: незважаючи на те, що «пиріжки» пишуться різними авторами, всі вони так чи інакше вони демонструють властивості постмодернізму, що можна пояснити постмодернізація і карнавалізацією свідомості всього мовного колективу, який бере участь в « Пирожкова »творчості. Постмодерністична свідомість творців «пиріжків» відбивається на виборі тематики, відборі лексичного матеріалу, на лінгвопоетичних прийомах, використовуваних в «пиріжках». З розгляду мовностилістичних і лінгвопоетичних особливостей «пиріжків» присвячений другий розділ дипломної роботи.

Весь цей час закони жанру стрімко розвиваються, і зараз стає важко назвати автора того чи іншого вірша, якщо не брати до уваги конкретні пиріжкові. Завдання "пиріжка" сказати про що особистому, забороненому і дуже коротко, в

чотирьох рядках повинна поміститися ціле життя або її відображення, своєрідна філософія окремо взятої особистості:

висит на сцене в первом акте

бензопила ведро и ёж

заинтригован станиславский

боится выйти в туалет

Героями пиріжків є, як і самі автори, так і ті, хто їх читає. Основна аудиторія - це ті, хто, як правило, досить освічений і начитаний, тому що для людини низького соціального рівня не належить ніяких труднощів для того, щоб висловлювати якісь агресивні імпульси. Любителі «пиріжків» - це ті, для кого якийсь приземлений світ - не образ життя і думок, а гра для дорослих. Їм подобається через «пиріжки» звільнитися від шаблонів, робити це «технічно» - за допомогою метафор, образів. Це люди, які люблять творчість, вміють насолоджуватися розумовою діяльністю і можуть художньо обрамляти непристойності. Серед них чимало «ботаніків», які в звичайному житті мухи не скривдять і забороняють собі говорити про свої почуття. «Пиріжки» для них віддушину, сублимація їх агресії. [15,с.73].

Потрібно відзначити і те, що наша культура забороняє сміятися над багатьма речами: над хворими, потерпілими, на тему смерті. Крім того, у нас багато так званих «священних корів»: це релігія, герої Батьківщини, лідери і авторитети держави. Але народна свідомість, звичайно, завжди прагнуло поєднати ці заборони з бажанням їх обійти, що і дозволяють зробити жарт, анекдот, частівка і, звичайно, «пиріжок».

Дослідники, що зверталися до вивчення пиріжків, відзначають широту тематики малих поетичних форм [Крилова, Петренко, Заєць].

Так, М. Н. Крилова пише, що в пиріжках «нерідко піднімаються найактуальніші життєві проблеми, що відображають стан суспільства і місце особистості в цьому суспільстві. І тут ми маємо можливість побачити, що сьогодні найбільше хвилює

молоду людину» [Крилова] В.Ю. Прокоф'єва зазначає, що «тематика аналізованих поетичних мініатюр різноманітна, в «піріжках» спостерігається різноманітність тем, які перегукуються з тематикою поезії класичної: тема поета і поезії, природи, любові, філософська тематика і тексти "на злобу дня"» [7, с. 75].

Однак у процесі періодичного та класифікації тематики піріжкової поезії до теперішнього часу не існує, що можна пояснити величезним, що не піддається обліку кількістю «піріжків», неограниченностью і широким діапазоном тем, які хвилюють творців «піріжків» (від побуту до філософських проблем), а також тим, що жанр став об'єктом філологічного вивчення зовсім недавно. М.Н. Крилова підкреслює, що в піріжках піднімаються різноманітні проблеми: «це як звичайні проблеми, наприклад, байдужість до життя, небажання працювати, невміння знайти своє місце в складному світі ... так і складні проблеми, пов'язані з вірою, наприклад, зі спробами знайти своє осмислення релігії» [Крилова]. Наші спостереження показали, що серед проблем і тем, до яких звертаються в «піріжках», є «улюблені». До них відносяться:

Кохання та дружба

Почуття любові обігрується в 793 мініатюрах, розміщених на сайті «Поеторія» [<http://poetory.ru/content>]. Ліризм, що є характерним для класичної поезії, як правило, в цих мініатюрах відсутні, вони заміщаються іронією і самоіронією, а іноді і сарказмом. (У дужках зауважимо, всупереч наведеному вище думку В.Ю. Прокоф'євої.)

Кохання

*1. Любовь приходит незаметно
как если не закроешь дверь
приходят гости понятия
коты бездомные и грипп.*

*2. Попала в нервную систему
любовь похожая на сон
и вскоре захватила каждый
аксон.*

Дружба

*1. Пусть дружат дети и спортсмены
а нам осталось пару лет
какая к черту дружба милый
только любовь только хардкор.*

Вічні теми: життя і смерть

До одвічних тем життя і смерті піріжки звертаються часто. Так, життя, за даними «Поеторія» [35], в піріжках згадується 932 рази, смерть - 776. У традиційній російській культурі ці теми є серйозними, над ними не можна жартувати. Однак в піріжках навіть серйозне, філософське осмислення тлінність життя, розуміння неминучості смерті подається іронічно, з усмішкою:

*1. Ничто не вечно кроме смерти
ни власть ни деньги ни любовь
и даже звезды обессилев
когда нибудь перегорят.*

*2. Хочу гулять с бутылкой пива
глазеть на город и на мир
читатъ рисунки на заборах
и вдруг понять что смерть пришла.*

*3. Приходит смерть с бутылкой водки
и наливает до краев
олег мучительно краснеет
я завязал я завязал.*

*4. А может смерть и есть рождение
для эмбрионов наших души
а тошнотворность этой жизни
всего лишь поздний токсикоз.*

*5. Я отделяю жизнь от смерти
и жизнь за пазуху кладу
а смерть огромная такая
что делать с ней куда её.*

*6. Я осознала бренность жизни
ничтожность бытия людей
постигла тайны мироздания
власть хаоса пойду поем.*

*7. Улыбка всё преображает
вот николай хоть и в гробу
а улыбается и ясно
что всё у парня хорошо.*

Робота:

Роботі, за даними сайту «Поеторія», присвячене 546 віршів. У традиційній народній культурі робота є однією з головних людських цінностей, без яких не мислиться життя. Пор. прислів'я Робота і труд все перетруть, Зробив діло гуляй сміло. У «пиріжках» робота виступає, як правило, обов'язком, якої неможливо знехтувати, робота обтяжує:

*1. Теперь приходится работать
рожать детей кормить семью
и помнить как спокойно было
в раю.*

Автори «пиріжків» іронізують над своїм ставленням до роботи:

*1. Я так люблю работать
что могу весь день
разгружать вагоны
за один пельмень.*

Вони з гумором і сарказмом малюють відносини «робота - герой мініатюр»:

*2. С утра немного поработал
и сразу хочется поспать
поспал немного и работать
уже не хочется совсем.*

*3. Желаеть острых ощущений
работа гложет жизнь пресна
надень венец и в гору к свету
крест на.*

*4. Работу всю не переделать
но можно разыскать того
кто служит ей первопричиной
и чем нибудь его заткнуть.*

*5. Я на работе на диване
моя работа объясняют
жене что нынче нет работы
для взрослых умных мужиков.*

Інтернет і людина

Велика кількість поетичних мініатюр присвячено темі інтернету. Так на сайті «Поеторія» [<http://poetry.ru/content>] розміщено 176 «пиріжків» на цю тему. Хвороблива пристрасть сучасників до інтернету стає предметом жарти, іронії, сарказму. пор .:

*1. Представь что нету интернета
нет уж пожалуйста представь
не падай в обморок скотина
я жил так тридцать девять лет.*

*2. Семён ночует в интернете
презрев объятия жены
там у него матрас подушка
и одеялко в клеточку.*

*3. Я сам не ел гусиных лапок
но в интернете прочитал
отзывы тех кто их едали
все хвалят их за сладкий вкус.*

Влада, політика

Ставлення до влади і політики в «пиріжках» однозначно негативне, влада характеризується як байдужа до потреб народу, а зміни до кращого життя здаються неможливими:

*1. Давайте все передерёмся
за землю родину и власть
которой на людей повсюду
накласть.*

*2. Минимум зарплаты
максимум труда
вот она стабильность
раз и навсегда.*

А ось недвозначна характеристика тих, хто при владі, депутатів:

*3. Ворвались в думу два бандита
вооружившись до зубов
вбежали в зал на заседание
и заняли свои места.*

*4. Я депутат служу народу
четыре дачи пять авто
коль у слуги такие цацки
прикиньте как живет народ.*

*5. Глеб стал народным депутатом
а в школе двоешником был
и мелочь по карманам шарил
в девчачьих клетчатых пальто.*

*6. Аркадий в списке депутатов
напротив каждого из них
поставил галочку в квадратик
и ищет кнопку удалить.*

Гроші

Гроші у авторів пиріжків жорстко асоціюються з владою. пор .:

*1. Тут всё меняется на деньги
на власть на статус на права
давно уже слезам не верю.*

*2. Я ненавижу власть и деньги
когда они в чужих руках.*

Разом з тим, іронізуючи, автори зізнаються в бажанні мати їх:

*1. О деньги как же я хочу вас
воспеть схватить обнять украсть*

*стеснительность не позволяет
и власть.*

Побут: В пиріжках часто обігрується побутові ситуації, як правило, пиріжки іронізують над побутом. Наприклад, в наступній мініатюрі висміюється непомірно довга дорога на дачу:

*1. Пока мы ехали на дачу
случилось множество вещей
подохла лошадь власть сменилась
в тайге упал метеорит.*

Іронія поширюється на побутове пияцтво:

*1. Не надо класть в салаты гренки
они царапают лицо.*

Сарказм і іронія присутні навіть в ситуації, коли людина стає бомжем:

*1. Олег живет на теплотрассе
там относительно тепло
и относительно комфортно
и до работы полчаса.*

Осмислення свого життя:

*1. Включаю плёнку задним ходом
и всё стараюсь рассмотреть
момент где мерзкая скотина
опять становится тобой.*

*2. Страшней всего когда не знаешь
что для тебя страшней всего.*

*садишья на диван и мысли
а вдруг страшной всего диван*

Сарказм присутній навіть при думках про можливий суїцид:

*3. Повсюду спешка нервогрѣпка
вся жизнь сплошная суета
а я планирую спокойно
с моста*

2.2.2. Використання імен історичних особистостей, літературних героїв, письменників в «пиріжках»

Імена історичних особистостей, літературних героїв, письменників дуже популярні в використанні для «пиріжків». Таким чином автор вірша, хоче передати, як той задум, який спочатку задумував автор твору, так і використовуючи це для вираження сучасної дійсності. Автори «пиріжків» пишуть на актуальні теми, а за умовою, що вірш повинне бути чотиривірш, то не все можна включити в сюжет віршика. Але при використанні загальновідомих імен та подій, можна перенести всі події, які пережили знамениті особистості без опису в «пиріжку», а тільки доповнити ці події сучасною проблематикою.

Наприклад, автор під псевдонімом «kingpest», використовуючи головного героя Раскольниковова з твору Ф.Достоевського «Злочин і кара» і народну казку «Каша з сокири» надав своєму «пиріжку» комічності, а також, ситуацію, яка б не трапилася в світовій літературі. За комічного збігу, в обох творах присутня бабуся, яка в творі Достоевського загинула від руки Раскольниковова, в якій він тримав сокиру, а в казці, як відомо читачам, бабуся приховала від солдата продукти харчування, для економії мабуть, і тоді солдат вирішив обхитрити бабусю до того ж провчити, захопивши з собою сокиру. Знаючи результат зустрічі бабусі і Раскольниковова, автор віршика акцентує увагу на цьому, додаючи до цього ту знамениту кашу з казки. Адже дійсно, якщо проаналізувати логічно «пиріжок»

від kingpest, то бабуся з твору Достоевського навряд чи помре від голоду (за сюжетом «Злочину і покарання»), тому що Раскольников в віршику бере на себе також і роль солдата з казки, який за допомогою хитрості і зварив знамениту кашу:

Кричит Раскольников из кухни:

Несите бабушка топор, -

клянусь, от голода со мною

вы не умрете никогда.

На використанні літературних героїв найвідоміших творів, автори «пиріжків» не зупиняються. Також, як отсылкі, в своєму віршику вони використовують і імена вчених (історичних особистостей). Наприклад, автор «ironichna_osoba», використовує імена відомих вчених і їх відкриття в області геометрії - давньогрецького математика Евкліда і Миколи Івановича Лобачевського. В даному віршику, автор їх використовує як відсилання на їх знамениті відкриття. А головними героями виступають «дві паралельні прямі». Також, можна стверджувати, що в «пиріжку» є прихований ще один герой, в образі аксіоми, яка була доведена вищезгаданими вченими - «аксіома паралельності».

«Ironichna osoba» використовуючи стежок уособлення, надає паралельним людські почуття, за допомогою яких, вони як дві закохані душі, хочуть бути разом, але по аксіомі Евкліда, вони живуть на відстані, а по аксіомі Лобачевського, вони можуть перетинатися, що і використовують для своїх потреб:

Две параллельные прямые

живут в эвклидовом мире

и бегают пересекаться

в мир лобачевского тайком

2.2.3. Цитати і афоризми у «новій поезії»

Не менш популярні відсилання на знамениті цитати і афоризми в «пиріжках»

Прецедентні тексти, використувані в «пиріжках», як правило, не виступають у вигляді цілісних цитат, а зводяться до згадок героїв, сюжетів художніх творів, поєднання сюжетів, поєднанню частини прецедентного тексту з новостворюваних текстом, нерідко таке «поєднання» закінчується парадоксальним іронічною або саркастичною сентенцією. Однак можливо і пряме цитування.

Наприклад, автор «boroda», щоб передати сучасну подружнє життя використовує цитату зі знаменитого роману у віршах «Євгеній Онегін» і спростовує її, використовуючи стереотип сучасної дійсності - якщо немає любові чоловіка до жінки, і навпаки, приходять сумні, але в свою чергу, загальновідомі наслідки. І одна з них - зрада.

Чем меньше женщину мы любим

тем хуже борщ и жиже квас

и дети както не похожи

на нас

Тут пушкінська рядок, всупереч очікуванню, «розгортається» парадоксально, саркастично, зовсім не по-пушкінські:

Однак частіше в «пиріжках» відбувається «точкове», «розмите» цитування, цитування з перебивка власне «пирожковим» текстом.

Прецедентними можуть бути крилаті вирази, афоризми, що належать відомим людям. Так, афоризм відомого німецького філософа Ф. Ніцше «Все, що нас не вбиває робить нас сильнішими» не раз служив відправною точкою роздумів про життя. Афоризм обігрується і в «пиріжках», де відповідно до канонів постмодернізму тезу іронічно доводиться до абсолютного межі. Наприклад, в

«пиріжку», автора якого став «Нестер Пім», зображується абсолютний межа умовного фізичного розвитку, який можна назвати - максимум. Але в віршику не видно чітких противників тих, хто досяг даного максимуму, невідомо також, про яку сферу фізичної діяльності мова йде.

Мы так сильны что становитсяся

сильнее некуда уже

и всё что нас не убивает

не убивает нас и всё.

2.2.4. Обігрування фразеологізмів в «пиріжках»

Фразеологізми активно використовуються в художній літературі, в публіцистичних текстах, розмовної мови. При цьому використання фразеологізмів супроводжується різного роду трансформаціями (вставка / видалення слів, усічення і ін.) [23,с. 107]. Фразеологізми призводять в списках текстів, які прийнято вважати прецедентними [22,с.96].

Творці «пиріжків» активно звертаються до пареміях і сучасним сентенцій (типу «робота не біс, не втече в ліс») при створенні своїх мініатюр, «наливаючи в старі міхи молоде вино», включаючи їх в нові ситуації. Таке використання дозволяє поєднувати, зіштовхувати значення і «внутрішню форму» фразеологізму

Так, в наступній мініатюрі фразеологізм «сидіти на шиї» зі несхвальним значенням «Перебувати на утриманні, зміст; обтяжувати, обтяжувати когонебудь; використовувати будь-кого в своїх інтересах ... »(Навчальний фразеологічний словник // Словники онлайн. http://onlineslovari.com/uchebnyiy_frazeologicheskii_slovar/) цілком, без будь-яких трансформацій, включений в тканину «пиріжка» і супроводжується виправдувати таку поведінку жартівливим поясненням, виникає картинка - шарж:

Олег работает а Зоя сидит

на шею у него чтобы ему

больное горло

не застудило сквозняком

В одній мініатюрі можуть поєднуватися кілька фразеологізмів, наприклад, у що наводиться нижче «пиріжку» використані три стійких словосполучень: всім відомий вислів ходити наліво, фразеологізми спалювати мости і плисти за течією:

Любовь найти не так уж сложно

сверни налево там мосты

сожги их все и ляг на волны

теченье вынесет тебя

Вираз ходити наліво В.М.Мокиєнко і Т.Г.Нікітіної трактується як 'порушувати подружню вірність' [31,с.200]. (Мокієнко В.М., Нікітіна Т. Г. Великий словник російських приказок. М.: ЗАТ «ОЛМА Медиа Групп», 2007. - 784 с)

Фразеологізм спалити мости фразеологічний словник російської літературної мови. А.І. Федорова трактує як "Рішуче поривати з чим-небудь минулим, унеможливлувати повернення до нього".

Плисти за течією означає "Жити, діяти пасивно, підкоряючись обставинам, що склалися" [32,с.58]. Фразеологічний словник російської літературної мови // <http://phraseologiya.academic.ru/796>

(Фразеологічний словник російської літературної мови. - М.: Астрель АСТ. А. І. Федоров. 2008. 828 с. http://translate.academic.ru/Фразеологический_словник_российской_литературной_мови.-_М.:_Астрель_АСТ.)

«Пиріжок» візуалізує, створює сценарій, де три послідовно здійснюваних дії ведуть до бажаного результату.

Наведемо приклад використання двох стійких виразів, внутрішня форма одного з яких обігрується як буквально («дах їде»), натяк на друге («таргани завелися в голові») дається одним словом і метафорізовано:

Если ваша крыша

едет день за днем

значит тараканы

снова за рулем

Широко вживається сучасне стилістично знижений стійкий вираз «дах їде» дає підставу актуалізувати пряме значення дієслова їде, «домалювати» картинку їзди на машині і посадить за кермо тарганів з грубо-просторічні обороту «таргани в голові (завелися)»

Відома фраза - "Хто не ризикує, той не п'є шампанського", трохи трансформувавшись (втративши негативну частку перед своєю другою частиною), послужила джерелом для несхвальних роздумів про стиль поведінки і результати такої поведінки надмірно обережних людей:

Кто не рискует тот рискует

ни разу в жизни не рискнуть

и пьёт шампанское в укромном

и безопасном уголке.

Фразеологізм закрити (-вать) рот зі значенням Не давати говорити кому-небудь що-небудь небажане. Фразеологічний словник російської літературної мови. - М.: Астрель, АСТ. А. І. Федоров. 2008. <http://phraseology.academic.ru/4419> обігрується в наступному «пиріжку»:

*Я готов смеяться
первым над собой
первым и последним
так что рот закрой.*

Сучасне вислів «любов зла, полюбиш і козла» породило жартівливий віршик, в якому суб'єктом любові стає коза і ситуація втрачає свою безвихідь в усіченому «пиріжку»:

*Когда являешься козю,
любовь не очень-то и зла*

2.2.5. Предтекст як джерела для створення «пиріжків»

Під прецедентним текстом розуміється закінчений і самодостатній продукт речемислительної діяльності, поліпредикативних одиниця; складний знак, сума значень компонентів якого не дорівнює його змістом; прецедентний текст добре знайомий будь-якому середньому члену лінгвокультурного спільноти, в когнітивну базу якого входить інваріант його сприйняття, звернення до нього багаторазово відновлюється в процесі комунікації через пов'язані з цим текстом висловлювання або символи, які є прецедентними феноменами.

Джерелом прецедентних текстів перш за все є фразеологічні одиниці (останні при широкому підході можуть включати в себе і афоризми, і назви фільмів, книг, пісень, і фрагменти рекламних роликів, і стали відомими висловлювання громадських діячів, політиків і так далі). Прецедентним може бути текст будь-якої протяжності: від афоризму до епосу. Частотність звернень до якого-небудь тексту при побудові нових текстів свідчить про ціннісному до нього відношенні і, отже, про його прецедентного.

Прецедентні тексти є невід'ємною частиною всіх "пиріжкових", так як люди, які пишуть в даному поетичному жанрі часто проводять паралелі між усім відомими фразами з книг, музики, кіно та ін. [1,с.50]

З поеми (ч. 1) «Мороз, Червоний ніс» (1863) І. А. Некрасова (1821 - 1877).
Поет пише про російську жінку:

*В игре ее конный не словит,
В беде — не сробеет, — спасет:
Коня на скаку остановит,
В горящую избу войдет!*

Тільки в даному прикладі, на відміну від оригіналу, парадоксально порівнюється поведінка персонажа з жінкою:

стоит татьяна грустно курит

глядит на волны у реки

сегодня десять лет с тех пор как

пропал ее любимый мяч

Відомий вірш Агнії Барто, в якому іронічно відображається сучасне життя героїні.
Проводиться паралель між дитячим і дорослим ставленням до ситуації:

спаситель шёл по водной глади

смотрел в компас считал шаги

вдруг замер сверился по карте

достал лопату стал копать

У цьому вірші перший рядок відображає загальне знання з Біблії про те, що Ісус вмів ходити по воді:

*вороне раз кусок лисицы
послал какой то добрый бог
и басня стала покороче
и справедливее в разы*

З байки "Ворона і лисиця" І.А. Крилова. Присутній чорний гумор та особистісне ставлення автора до персонажів:

*мужик идет с конем по полю
и конь внезапно говорит
не надо петь про это песню
пусть это будет наш секрет*

Пісня гурту Любе "Кінь".

*ну хочешь я убью соседей
и ты сказала а хочу
а я к такому повороту
признаюсь честно не готов*

З пісні "Хочеш" Земфіри. Самоіронія в стосунках.

*мы жили в мире идеальном
почти четырнадцать минут
пока взбешенные соседи
толпой не выломали дверь*

Відсилання до відомої історії "14 хвилин до ядерного вибуху", а також до пісні "14 хвилин до старту".

эргономичные синицы

*так здорово лежат в руке
а в журавлях сплошные ноги
и неудобный острый клюв*

Російська приказка. сучасний підхід:

*жила была одна собака
ее по своему любил
великий академик павлов
и до конца не убивал*

Маються на увазі рефлексорні експерименти І.П. Павлова над собаками. Також вираз "собака павлова" вживається по відношенню до людини, який робить одні й ті ж помилки:

*товарищ верь пройдут когда то
твои критические дни
пройдут критические годы
пройдёт критическая жизнь*

З вірша А.С. Пушкіна "До Чаадаєва".

*а где тут руль спросил гагарин
деревня буркнул королёв
ещё спроси а где тут вожжи
ещё поехали скажи*

Відома фраза Ю.А. Гагаріна "Поїхали" в іронічному контексті:

*мы так сильны что становится
сильнее некуда уже
и всё что нас не убивает
не убивает нас и всё*

Фраза Ф. Ніцше - "Те, що нас не вбиває - робить нас сильнішими".

*кто не рискует тот рискует
ни разу в жизни не рискнуть*

*и пьёт шампанское в укромном
и безопасном уголке*

Відома фраза - "Хто не ризикує, той не п'є шампанського":

*мне снится рокот космодрома
и ледяная синева
но я не тычу это людям
об этом песен не пою*

Прецедентне ім'я - індивідуальне ім'я, пов'язане або

1) з широко відомим текстом, що належать, як правило, до числа прецедентних, або

2) з ситуацією, широко відомої носіям мови і яка виступає як прецедентна,

3) ім'я-символ, що вказує на деяку еталонну сукупність певних якостей ».

Прецедентне ім'я володіє складною структурою, «ядро якої складають його диференціальні ознаки, апеляції до яких найбільш частотних, а периферію - атрибути». Ядро прецедентного феномена має горизонтальну структурну організацію: в ньому також можна виділити центр і периферію. До центру відносяться ті компоненти інваріанта сприйняття, апеляція до яких постійно спостерігається в комунікації і які першими «спливають» при сприйнятті, а до периферії - ті компоненти, які, «не будучи частотними, з точки зору їх використання в спілкуванні, дозволяють однозначно і адекватно інтерпретувати випадки апеляції до них, якщо така має місце ». [13,с.106]

Досить часто можна зустріти в "пиріжках" прецедентні імена. Це пов'язано з великим культурним запасом авторів, а також з їх симпатією чи антипатією до тих чи інших персонажів:

*жестоко первое апреля
приставив к горлу анекдот
напала банда петросянов*

до полусмерти зашутив

Е.В.Петросян - відомий російський письменник-гуморист. В інтернет-співтоваристві це ім'я часто має зневажливий характер. Першоквітневі жарти сприймаються як старі, несмішні, ті, які набридли.

*идет по улице боярский
тут ветер сносит шляпу и
боярский шепчет задыхаясь
ну вот и все ланфрен ланфра*

М.С.Боярській - російський актор театру і кіно, співак, телеведучий. "Лафрен-ланфра" - фраза з пісні Боярського до фільму "Гардемарини, вперед!".

*художника обидит каждый
но только помните друзья
один творец из миллиарда
возглавить может третий рейх*

У даному вірші під художником розуміється А.Гітлер:

*восьмое марта наступило
салаты выпивка цветы
дам поздравить лишь забыли
сергея борю и шуру*

Йдеться про Сергія Зверева (російський дизайнер, співак), Бориса Моїсеєва (російський співак) і Шурі (він же О.Медведев - російський співак). Вірш натякає на чутки пов'язані з нетрадиційною орієнтацією співаків:

*в аду наверно очень жарко
и понедельник каждый день
и все за кассами в макдональдс
под песни бибера стоят*

Джастін Бібер - американський поп-виконавець. У цьому пиріжку має зневажливий характер, так як в мережі має велику кількість ненависників в силу неприязні до його пісень другими:

*аркадий был самокритичен
он так себя критиковал
что сам белинский встав из гроба
сказал ему пойдём со мной*

Віссаріон Григорович Белінський - російський літературний критик.

*не раз володя маяковский
пытался сделать пирожок
но почему то выходила
поэма облако в штанах*

Володимир Маяковський - російський радянський поет. "Облако в штанах" - його поема, насичена метфорізацією і має бунтарський характер, що властиво для любителів "пиріжків".

*повыходили люди в космос
и в нём остались навсегда
гагарин там давно живущий
им понаехали кричит*

Ю.А. Гагарін в даному випадку згадується як перша людина, що побувала в космосі. Вираз "понаїхали" властиво для корінних мешканців великих міст і мегаполісів по відношенню до емігрантів:

*сошлись фома и станиславский
друг против друга стали в рост
как олимпийцы состязаясь
в переневерит кто кого*

К.С. Станіславський (радянський театральний режисер, актор і педагог), його знаменита фраза "Не вірю!" стала легендарною після того як Станіславський почав її вживати в якості режисерського прийому. Фома Невіруючий - один з апостолів Ісуса, який, не повірив у воскресіння Христа. Фразеологізм вживається по відношенню до вкрай недовірливим людям:

*бросаєт в речку герміона
гантели лом чугунний люк
и тане говорит вот видишь
ваще не тонет ничево*

Герміона - персонаж із серії книг "Гаррі Поттер" Дж.Роулінг, має велику популярність в мережі інтернет. Таня, в даному випадку персонаж вірша "Наша Таня громко плачет" Агнії Барто.

2.2.6. Висновки до другого розділу

Проаналізувавши малу фольклорну форму "Пиріжок", ми прийшли до наступних висновків:

- вірші мають чіткі правила написання, що не дозволяють відступів (чотиристопний ямб 9-8-9-8);
- лексика загальноживана, часто знижена, рідко жаргонна, нецензурна. Лайливі слова допускаються, якщо їх вживання виправдано з точки зору сенсу і художньої виразності;
- для пиріжків характерні деякі стилістичні і сюжетні прийоми (персонажів зазвичай називають тільки по іменах; більшість пиріжків містить іронію і нерідко чорний гумор, але в помірних межах; лейтмотив здебільшого пиріжків - чия-небудь невдача різного ступеня виразності);
- володіють великою кількістю художніх тропів;
- різноманітна тематика;

ВИСНОВКИ

Як відомо, для дослідника дуже важливо розрізнити інтернет-фольклор і фольклор в Інтернеті. Для першого Інтернет є первинною середовищем побутування, для другого - лише вторинної. Вивчення інтернет-фольклору більш складно в методологічному плані, так як його форми сильно відрізняються від традиційних і добре вивчених фольклористикою. У той же час в цій області вже існує ряд перспективних напрацювань, так що перспективи цього напрямку фольклористики здаються цілком райдужними.

Методологія вивчення побутування звичайного міського фольклору в Інтернеті ще не вироблена, однак слід зазначити, що багато фольклористи вже звикли використовувати Інтернет у своїй збиральній діяльності. Так, наприклад, складно назвати сучасну роботу з анекдотів, де б не використовувалися для аналізу тексти, взяті з Мережі. Однак майже завжди збирання і використання в роботі фольклорних матеріалів з Інтернету ведеться хаотично і безсистемно. Як видається, однією з актуальних завдань сучасної фольклористики має стати усунення цих недоліків - створення методологічної бази для збирання, систематизації та комплексної текстології міського фольклору в Інтернеті.

Як підсумок, під інтертекстуальністю і інтертекстом слід розуміти:

Інтертекстуальність - своєрідний діалог між текстами, при якому елементи претекста (прототекста) мають схожість з елементами відтвореного тексту, і вони можуть бути видні на різних його рівнях (лексичному, стилістичному, структурному, змістовному і т.д.) і, крім того, сприяти більш повного розуміння тексту.

Інтертекст - співвідношення одного тексту з іншим, діалогічна взаємодія текстів, що забезпечує перетворення сенсу.

Можна сформулювати наступне: в сучасній літературі в умовах глобальної кризи ідей запозичення вже не є чимось злочинним. Навпаки, вміння автора звернутися

до досвіду своїх попередників демонструє його інтелектуальний і культурний рівень. Читач, або говорить, в основній своїй масі, частіше просто не помічає ремінісценцій, але читач досвідчений і вдумливий обов'язково помітить відсилання і оцінить, випробувавши задоволення від пізнання.

Проаналізувавши малу фольклорну форму "Пиріжок", ми прийшли до наступних висновків:

- вірші мають чіткі правила написання, що не дозволяють відступів (чотиристопний ямб 9-8-9-8);
- лексика загальноживана, часто знижена, рідко жаргонна, нецензурна. Лайливі слова допускаються, якщо їх вживання виправдано з точки зору сенсу і художньої виразності;
- для пиріжків характерні деякі стилістичні і сюжетні прийоми (персонажів зазвичай називають тільки по іменах; більшість пиріжків містить іронію і нерідко чорний гумор, але в помірних межах; лейтмотив здебільшого пиріжків - чия-небудь невдача різного ступеня виразності);
- володіють великою кількістю художніх тропів;
- різноманітна тематика;

Прецедентний текст - це є завершений і самодостатній продукт речемислительной діяльності. Прецедентний текст входить в число феноменів, обов'язково знайомих для представників того чи іншого національно-лінгво-культурного співтовариства [5, стор. 47, 48]. Прецедентні тексти, значимі для особистості в пізнавальному і емоційному відношенні, добре відомі багатьом, тому носять понадособистісний характер; звернення до прецедентним текстів відбувається багаторазово в мовній практиці даної особистості. Прецедентний текст рідко вводиться в мова цілком, частіше - в згорнутому вигляді - фрагментом, натяком.

Прецедентні тексти - «усвідомлені або неусвідомлені, точні або перетворені цитати чи іншого роду відсилання до більш-менш відомим раніше виробленим текстам у складі більш пізнього тексту».

В результаті дослідження, виявлено такі типи прецедентних текстів:

- назви літературних та публіцистичних текстів, картин, фільмів і інших творів мистецтва ("Горе від розуму", "Що робити", "Generation П", "Загибель Помпеї", "Невловимі месники", "Тупий, ще тупіший" і ін.);

- "крилаті слова" і різного роду цитати з творів художньої літератури та інших відомих текстів, фільмів, мультфільмів, оперних арій, пісень, реклами («Бути чи не бути» - «Гамлет» .Монолог. (У. Шекспір); «Мій дядько найчесніших правил» (« Євгеній Онегін », А.С. Пушкін);« Не ганявся б ти, піп, за дешевизною »(Казка про попа і робітника його Балду, О. С. Пушкін);« Птах Говорун відрізняється розумом і кмітливістю »(фраза з фільму« Таємниця третьої планети », Говорун);« Я вам заспіваю романс улюблений Лізи » (« Пікова дама », П. І. Чайковський);

- реальні висловлювання історичних особистостей або слова, приписувані їм («Вставайте граф, вас чекають великі справи» («Золоте теля», гл.32); «Революція, про яку так довго говорили більшовики, відбулася» (Ленін.);

- пародіювання іншого тексту (В'ячеслав Пьєцух «Демонстрація можливостей», «Наша людина в футлярі»);

- алюзії;

- епіграфи;

- заголовки, що відсилають до іншого твору;

- переказ чужого тексту, включений в новий твір;

Інтертекстуальність - своєрідний діалог між текстами, при якому елементи претекста (прототекста) мають схожість з елементами відтвореного тексту, і вони можуть бути видні на різних його рівнях (лексичному, стилістичному,

структурному, змістовному і т.д.) і, крім того, сприяти більш повного розуміння тексту.

Інтертекст - співвідношення одного тексту з іншим, діалогічна взаємодія текстів, що забезпечує перетворення сенсу.

Інтертекстуальність розглядається нами у вузькому сенсі як взаємодія якогось тексту з попереднім текстом, тобто відбувається «включення в текст або цілих інших текстів

з іншим суб'єктом мовлення, або їх фрагментів у вигляді маркованих або немаркованих, перетворених або незмінених цитат, алюзій, ремінісценцій» [1, с. 346], або співвіднесеність тексту як приклад

одного з типів тексту з групою текстів, що належать до цього ж типу. Взаємозв'язок тексту з його предтекст визначається як референційна інтертекстуальність, а з моделлю тексту - як типологічна

[5, с. 8]. З нашої точки зору, референціальні інтертекстуальні зв'язку неоднорідні, тому ми виділяємо пряму і непряму інтертекстуальність. Прямі інтертекстуальні елементи запозичуються безпосередньо з пародіруемого тексту, непрямі - з текстів, які не є об'єктом пародіювання.

Непряма інтертекстуальність вносить додаткове протиріччя, сприяє ідентифікації адресатом «нев'язки» планів пародії та оригіналу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Олексіївський М.Д. «Що мені горілка в літню спеку ...»: проблеми текстології фольклору в Інтернеті // Інтернет і фольклор. Збірник статей. - М.: ГРЦРФ, 2009. - С. 71-89.

2. Олексіївський М.Д. Інтернет в фольклорі або фольклор в Інтернеті? (Сучасна фольклористика і віртуальна реальність) // Від Конгресу до Конгресу. Назустріч Другому Всеросійському конгресу фольклористів.

Збірник матеріалів. - М.: ГРЦРФ, 2010. - С. 151-166.

4. Богданов К. А. Прецедентні тексти в сучасному фольклорі [Електронний ресурс]. URL: <http://www.ruthenia.ru/folklore/bogdanov/htm> (дата звернення: 03.02.2011).

5. Бар-Іцках Х., Фіалкова Л. Фольклор і комп'ютер: до постановки проблеми // Мова і культура. Четверта міжнародна конференція. Матеріали. - Київ: Український інститут міжнародних відносин, 1996. - С. 143-152.

6. Бородін П. А. Фольклор в Інтернеті і поза ним: спроба зіставлення // Folk-Art-Net: нові горизонти творчості. Від традиції - до віртуальності. - М.: ГРЦРФ, 2007. - С. 27-42.

7. Бистрова К.В. Інтернет як сучасний ареал побутування казки // Філологія і людина. 2009. - № 1. - С. 166-171.

Добровольська В.Є. Традиційні сюжети анекдотів в творчості толкієністів і аніме-фольклорі // Інтернет і фольклор. Збірник статей. - М.: ГРЦРФ, 2009. - С. 131-145.

8. Добровольська В.Є. Традиційні сюжети анекдотів в творчості толкієністів і аніме-фольклорі // Інтернет і фольклор. Збірник статей. - М.: ГРЦРФ, 2009. - С. 131-145.

9. Джалілова Н. А. Віртуально-фольклорні форми презентації ідентичності в Інтернеті // Інтернет і фольклор:зб. ст. М .: ГРЦРФ, 2009. С. 294-301.
10. Каргін А. С., Костіна А.В. Інтернет і фольклор - технологія і традиція // Традиційна культура. - 2007. - № 3. - С. 5-15.
11. Каргін А.С., Костіна А.В. До питання про дослідження інтернет-творчості // Folk-Art-Net: нові горизонти творчості. Від традиції - до віртуальності. - М .: ГРЦРФ, 2007. - С. 9-26.
12. Каргін А.С., Костіна А.В. Наукове осмислення інтернет-фольклору: актуальні проблеми та досвід дослідження // Інтернет і фольклор. Збірник статей. - М .: ГРЦРФ, 2009. - С. 5-18.
13. Колістратова А.Ю. Від архаїки до мережевого фольклору: деякі підсумки лінгвосеміотичний аналізу фольклорних явищ як знаків культури // Вісник Іркутського державного лінгвістичного університету. Серія Філологія. - 2011. - № 3. - С. 36-41.
14. Колістратова А. В. Фольклор в епоху постмодерну: відсутність предмета висловлювання // Філологічні науки. Питання теорії і практики. - 2011. - № 2. - С. 88-90.
15. Метальникова В. В. Байка про Аццкоє баяні: традиційні фольклорні жанри і їх модифікації в Інтернеті // Там же. С. 106-116.
16. Неклюдов С. Ю. Фольклор сучасного міста // Сучасний міський фольклор. М., 2003. С. 5-24.
17. Панченко О.О. Інтернет і фольклористика // Актуальні проблеми сучасної фольклористики та вивчення класичної спадщини російської літератури. Збірник наукових статей пам'яті професора Е.А. Костюхіна. - СПб .: САГА, 2009. - С. 104-122.

18. Петрова А.А. Слово в екранній культурі: візуальність вербального // Традиційна культура. - 2007. - № 3. - С. 22-30.'
- Радченко Д. А. Конструювання «історичного» в процесі мережевої комунікації // Інтернет і фольклор. Збірник статей.- М .: ГРЦРФ, 2009. - С. 235-244.
19. Радченко Д.А. Мережевий фольклор як спосіб осмислення актуальної реальності // Folk-Art-Net: нові горизонти творчості. Від традиції - до віртуальності. - М .: ГРЦРФ, 2007. - С. 63-75.
20. Радченко Д. А. Мережевий фольклор: перспективи дослідження // Слов'янська традиційна культура і сучасний світ. Вип. 14. Комплексні дослідження традиційної культури в пострадянський період: збірник наукових статей. - М .: ГРЦРФ, 2011. - С. 417-427.
21. Розін В.М. Феномен мережевого фольклору // Традиційна культура. - 2007. - № 3. - С. 15-22.
22. Рукомойнікова В.П. Інтернет як середовище існування фольклору // Folk-Art-Net: нові горизонти творчості. Від традиції - до віртуальності. - М .: ГРЦРФ, 2007. - С. 54-62.
23. Рукомойнікова В.П. «Віртуальний» фольклор: за і проти. - Йошкар-Ола: Марго, 2004. - 128 с.
24. Рукомойнікова В.П. Самодіяльна творчість користувачів мережі Інтернет як явище постфольклору // Перший Всеросійський конгрес фольклористів. Збірник доповідей. - М .: ГРЦРФ, 2006. - Т. 3. - С. 289-297.
25. Рукомойнікова В. П. Трансформація як основа творчого процесу в «віртуальному» фольклорі // Восьмі вавіловської читання. Світогляд і безпеку сучасного суспільства у фокусі наукового знання і практики: Матеріали постійно діючої всеросійської міждисциплінарної наукової конференції з міжнародною участю. - Москва-Йошкар-Ола: МарГТУ, 2005. - С. 418-427.

26. Савельева Т. В. Фольклор в галактиці Маклюена // Челябінський гуманітарій. - 2011. - № 2 (15). - С. 29-33.
27. Савченко А.В., Сулова Т. И. Философско-антропологические основания Интернет-фольклора как формы коммуникации // Credo New. Теоретический журнал. — 2008. — № 4. Седакова И.А. Традиционная и массовая культура в Интернете: цитаты, квази-цитаты и аллюзии // Интернет и фольклор. Сборник статей. — М.: ГРЦРФ, 2009. — С. 270—284.
28. Сулова Т.И. Интернет-фольклор как форма межкультурной коммуникации // Дефиниции культуры. Вып. VIII. — Томск: Издательство Томского государственного университета, 2009. — С. 286—297.
- Тихомиров С.А. К вопросу о становлении сетевого способа бытования городского фольклора // Вопросы культурологии. — 2008. — № 10. — С. 63—65.
29. Тарасенко Т.В. Анекдот сквозь призму Интернета // Вестник Новгородского государственного университета. История, Филология. — 2009. — № 52. — С. 78—81.
30. Фролова О.Е. Анекдот как отражение интересов пользователя // Интернет и фольклор. Сборник статей. — М.: ГРЦРФ, 2009. — С. 117—130.
31. Фролова О.Е. Визуальная специфика сетевого анекдота // Традиционная культура. — 2007. — № 3. — С. 30—36.
32. Шумов К. Э. Профессиональный миф программистов // Современный городской фольклор. — М.: РГГУ, 2003. — С. 128—164.
33. Щурина Ю.В. Комические речевые жанры в интернет-коммуникации (на материале сайта bash.org.ru) // Речевое общение. Вып. 13 (21): Категория комического в аспекте теории и практики речевого воздействия. — Красноярск: Сибирский федеральный университет, 2011. — С. 219—228.

34. Щурина Ю. В. Комическое в интернетдискурсе // Язык. Текст. Дискурс: Межвузовский научный альманах. Научный альманах. Выпуск 7. — Ставрополь: Издательство СГПИ, 2009. — С. 166—171.

35. <https://poetory.ru/> - сайт віршиків - пиріжків